

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 89 PŽ-5346/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednice vijeća, Josipa Turkalja, suca izvijestitelja i Draženke Deladio, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja INTEGRALNI MARKETING I KOMUNIKACIJE d.o.o., OIB 14364100048, Zagreb, Ulica grada Vukovara 269F, kojeg zastupa punomoćnica Maša Berić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Mateša & Kapitan d.o.o., Zagreb, Republike Austrije 1, protiv tuženika REFLEX ZAGREB d.o.o. u stečaju, OIB 40903703652, Zagreb, Petrovaradinska 5 – 5A, kojeg zastupa punomoćnik Igor Sieber, odvjetnik u Zagrebu, Trnjanska cesta 23, radi isplate, radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine u iznosu od 11.992,58 EUR / 90.358,11 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1597/22-7 od 2. prosinca 2022., u sjednici vijeća održanoj 25. siječnja 2023.

p r e s u d i o j e

I. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1597/22-7 od 2. prosinca 2022. u točki IV. izreke, u dijelu točke I. izreke za iznos od 7.149,11 EUR / 53.865,00 kn te u dijelu točke II. izreke kojom je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška i sudi:

1. Utvrđuje se osnovanom tražbina tužitelja Integralni marketing i komunikacije d.o.o. Zagreb u iznosu od 7.149,11 EUR / 53.865,00 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku nad tuženikom koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem St-20/2019.

2. Nalaže se tuženiku Reflex Zagreb d.o.o. u stečaju, naknaditi tužitelju Integralni marketing i komunikacije d.o.o. Zagreb trošak parničnog postupka u iznosu od 932,89 EUR / 7.028,86 kn u roku od 15 dana.

II. Odbija se žalba tužitelja Integralni marketing i komunikacije d.o.o. Zagreb kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1597/22-7 od 2. prosinca 2022. u točki I. izreke za iznos od 4.843,47 EUR / 36.493,11 kn.

r i j e š i o j e

Odbija žalba tužitelja Integralni marketing i komunikacije d.o.o. Zagreb kao neosnovana i potvrđuje odluka o odbačaju tužbe sadržana u točki II. izreke presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1597/22-7 od 2. prosinca 2022. kojim je odbačena tužba u odnosu na zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 2.409,00 kn.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja odbijen je se tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanosti osporene tražbine tužitelja u iznosu od 90.358,11 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda (točka I. izreke), odbačena je tužba u odnosu na tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 2.409,00 kn, i odbijen je tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 21.245,25 kn (točka II. izreke te je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 2.500,00 kn (točka IV. izreke).

2. Protiv ove presude u cijelosti se žali tužitelj zbog svih žalbenih razloga iz članka 353. stavka 12. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) te predlaže pobijanu presudu preinačiti, podredno ukinuti. Traži trošak žalbenog postupka u iznosu od 4.461,25 kn.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba je djelomično osnovana.

5. Predmet spora je utvrđenje osnovanosti osporene tražbine u iznosu od 90.358,11 kn s osnove izmakle koristi nakon raskida ugovora o djelu.

6. Prvenstveno je potrebno navesti da je sud prvog stupnja pogrešno djelomično odbacio tužbu presudom, jer se tužba odbacuje rješenjem. Međutim, propust suda prvog stupnja nije utjecao na pravilnost odluke o djelomičnom odbačaju tužbe.

7. Naime, tužitelj svoju tražbinu s osnove dospjelih troškova parničnog postupka u iznosu od 2.409,00 kn prije otvaranja stečajnog postupka nije prijavio u stečajnom postupku, pa u tom dijelu tužitelj nije upućen u parnicu, a zbog čega je

tužba u tom dijelu nedopuštena, sukladno odredbi članka 270. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ).

8. Zbog navedenog, valjalo je na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a odlučiti kao u izreci ovog drugostupanjskog rješenja.

9. U odnosu na osnovanost osporene tražbine s osnove izmakle koristi.

Među strankama nije prijeporno da su bile u poslovnom odnosu na temelju Ugovora o pružanju usluga u odnosima s javnostima od 11. rujna 2013. (list 5. do 11. spisa), anexa istog Ugovora od 15. rujna 2015. (list 12. spisa), da je tužitelj bio pružatelj usluga a tuženik korisnik usluga, da je bila ugovorena mjesečna naknada u paušalnom iznosu od 9.450,00 kn bez uračunatog PDV, s dospijećem plaćanja do 30.-tog u mjesecu, da u trošak paušala nisu uključeni dodatni troškovi (putni troškovi, produkcija tiskanih materijala, prijevodi, najam i oprema prostora, troškovi organizacije događaja, troškovi presclippinga i svi ostali troškovi izvan redovnih troškova potrebnih za pružanje usluga), da je tužitelj raskinuo ugovor zbog neplaćanja ugovorenog mjesečnog paušalnog iznosa 24. ožujka 2016. (list 13. i 14. spisa), da je ugovor trebao trajati do 14. rujna 2016., da je nad tuženikom za vrijeme trajanja ovog postupka otvoren stečajni postupak 26. veljače 2019., da je tužitelj prijavio tražbinu s osnove izmakle koristi u iznosu od 90.358,11 kn (70.7500 kn s osnove glavnice i 19.483,11 kn s osnove dospjelih kamata), da je tužitelju u cijelosti osporena tražbina, da je tužitelj upućen na nastavak parnice jer nije raspolagao ovršnom ispravom.

10. Sud prvog stupnja utvrdio je da je tužitelj pružao tuženiku ugovorene usluge u 2016. godini, iako su iste bile manjeg intenziteta nego u prethodnom razdoblju iz razloga što tuženik nije realizirao ugovor o energetskej obnovi zgrade ministarstva nadležnog za promet, ali da iznos ugovorene naknade sukladno sklopljenom ugovoru nije ovisio o opsegu posla.

11. Sud prvog stupnja odbio je tužbeni zahtjev iz razloga što prema stajalištu suda prvog stupnja tužitelj ne može potraživati naknadu štete s osnove izmakle koristi kada je raskinuo ugovor za razdoblje od raskida ugovora 24. ožujka 2016. do trenutka ugovorenog trajanja 14. rujna 2016., te iz razloga što se naknada štete ne može sastojati u onom što bi bio sadržaj ugovorne obveze od strane koja je prouzročila raskid ugovora, jer se raskidom ugovora obje strane oslobađaju svih ugovornih obveza.

12. Ovakvo stajalište suda prvog stupnja je pogrešno, jer u slučaju kad jedna ugovorna strana skrivi raskid ugovora potpuno je neodlučno je li do raskida ugovora došlo jednostrano ili sporazumno.

13. Na temelju odredbe članka 368. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91, 73/91, 113/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01; dalje: ZOO) propisano je da raskidom ugovora obje su strane oslobođene svojih obveza, osim obveze na naknadu štete. Dakle, tužitelj ima pravo zahtijevati od tuženika i

naknadu štete s osnove izmakle koristi ako su ispunjene sve pretpostavke odgovornosti za štetu.

14. Iz stanja spisa proizlazi da je tužitelj ispunjavao svoju ugovornu obvezu, a što je utvrdio i sud prvog stupnja, da je tuženik sam prestao ispunjavati svoju ugovornu obvezu (plaćanje ugovorenog iznosa paušalne naknade).

15. Iz stanja spisa proizlazi da tuženik niti u naknadnom roku ne bi ispunio svoju ugovornu obvezu, jer ne samo što je tužitelju vratio sve zaprimljene račune koje nije platio, već je i tijekom postupka tvrdio da je prvo on raskinuo ugovor zbog navodnog tužiteljevog neizvršavanja ugovorne obveze, iako tuženik nije dokazao da je uopće raskidao ugovor, kao što to pravilno utvrđuje sud prvog stupnja. Zbog navedenog, tužitelj je osnovano na temelju odredbe članka 363. ZOO-a raskinuo s tuženikom ugovor bez ostavljanja naknadnog roka.

16. Budući da je tuženik svojim izbjegavanjem plaćanja ugovorenog paušalnog iznosa prouzročio raskid ugovora, tužitelju je nastala šteta u visu sprečavanja povećanja tužiteljeve imovine (izmakla korist), tuženikovo postupanje protivno ugovoru predstavlja protupravnu radnju, a između tuženikovog protupravnog postupanja i tužiteljeve nemogućnosti stjecanja imovine radi raskida ugovora postoji uzročna veza.

17. Među strankama je prijeporna visina izmakle koristi.

18. Tužitelj pogrešno smatra da u izmaklu korist ulazi i PDV. PDV ne predstavlja izmaklu korist, jer se radi o porezu koji se uplaćuje u državni proračun, a osim toga, tužitelj nakon raskida ugovora nije pružao usluge, a zbog čega nije niti mogao na nepružene usluge obračunavati PDV.

19. Tužitelj je prijavio tražbinu i s osnove dospjelih kamata, ali je obračun kamata obuhvatio i prijavljeni PDV, a zbog čega je obračun kamata nepravilan.

20. Tužitelj nije predložio financijsko vještačenje na okolnost obračuna kamata, a sud nema dovoljno stručnog znanja za obračun istih, pa nije bilo moguće utvrditi u kojem opsegu je osnovano tužiteljevo potraživanje osporene tužiteljeve tražbine u odnosu na kamate.

21. Budući da je utvrđeno da bi tužitelju nakon raskida ugovora 24. ožujka 2016. pa do ugovorenog trajanja ugovora 14. rujna 2016. primao mjesečnu naknadu u paušalnom iznosu od 9.450,00 kn (bez PDV) tj. u razdoblju od 5 mjeseci i 21 dan, iz ugovora proizlazi da tužitelj nije imao dodatnih troškova poslovanja radi realizacije ugovora te da tuženik nije niti tvrdio da bi ugovoreni paušalni iznos trebalo umanjiti zbog nekih konkretnih troškova poslovanja tužitelja koje bi u slučaju ispunjenja ugovorne obveze tužitelj imao prema redovnom tijeku stvari, a koji troškovi nisu nastali, jer je ugovor raskinut.

Ovaj sud utvrđuje da se tužiteljeva izmakla korist u utuženom razdoblju sastoji u visini paušalnog ugovorenog mjesečnog iznosa (9.450,00 kn) mjesečno, a što

ukupno za razdoblje od 5 mjeseci i 21 dan iznosi 53.865,00 kn, a zbog čega je na temelju odredbe članka 1045. stavka 1. ZOO-a u ovom iznosu valjalo utvrditi osnovanost tužiteljeve osporene tražbine.

22. Na temelju odredbe članka 373.a ZPP-a valjalo je odlučiti kao u točki I. podtočki I. izreke ove drugostupanjske presude.

23. U odnosu na preostali iznos od 36.493,11 kn pravilno je sud prvog stupnja odbio tužbeni zahtjev, ali ne iz razloga navedenih u prvostupanjskoj presudi, već iz razloga danih u ovoj drugostupanjskoj odluci, pa je na temelju odredbe članka 368. stavka 2. ZPP-a valjalo odlučiti kao u točki II. izreke ove drugostupanjske presude.

24. Budući da je djelomično preinačena odluka o parničnom trošku, da je tužitelj nominalno uspio sa 59,61% tužbenog zahtjeva, a tuženik sa 40,39% te da je tužitelj u odnosu na osnovu tužbenog zahtjeva uspio, tužitelju je valjalo dosuditi parnični trošak u omjeru od 50%.

25. Tužitelju je kao potreban priznat trošak zastupanja ovlaštenog punomoćnika – odvjetnika prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 13/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22; dalje: Tarifa) i to:

- za sastav podneska prema Tbr. 8/3 za svaki po 25 bodova,
- za pristup na dva ročišta prema Tbr. 9/1 za svako po 100 bodova,
- za pristup na jedno ročište prema Tbr. 9/2 – 50 bodova i
- za sastav dvije žalbe prema Tbr. 10/1 za svaku po 125 bodova, a što s obzirom na vrijednost bodova od 15,00 kn predstavlja iznos od 8.625,00 kn, a koji iznos je dosuđen razmjerno uspjehu u sporu od 50% tj. u iznosu od 4.312,50 kn. Tužitelju je priznat trošak PDV od 25% u iznosu od 1.078,12 kn, i trošak polovice pristojbi na prvostupanjsku presudu i žalbu u ukupnom iznosu od 1.638,25 kn. Dakle, tužitelju je valjalo dosuditi parnični trošak u ukupnom iznosu od 7.028,87 kn kao u točki I. podtočki 2. izreke ove drugostupanjske presude.

Zagreb, 25. siječnja 2023.

Predsjednica vijeća
Tatjana Kujundžić Novak

Broj zapisa: **eb318-37ed0**

Kontrolni broj: **0b5af-70566-d0aac**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Tatjana Kujundžić Novak, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.